

Jumalanrauhaa Raimo veli!

Viime kuukausien aikana usealta suunnalta eri paikkakunnilta on kuulunut hyviä viestejä Raimo Haimilahden aiempaa raamatullisemmasta otteesta sananjulistuksessa. Niissä on Raamatun antamaa viestiä pohdittu ja pureskeltu hienosti. Ero onkin huima esimerkiksi 10 vuoden takaiseen opetukseen.

Olen sekä puolisoiltani ja herätysliikkeemme piirissä oppinut, että kritiikki minua kohtaan on Jumalan tarjoama lahjaa. Arvelenkin, että Lahden talviseurojen yhteydessä lauantai-illan saarnassasi viittauksesi sananpalvelijoiden arvostelemiseen ei sulje pois rakentavan palautteen ja kritiikin antamista?

Sananpalvelijoiden arvosteluhan on lampaiden oikeus ja velvollisuus myös Paavalin opetuksen mukaisesti. Arvostelemisen oikeutus on ainoa mahdollisuus, että seurakunta voi säilyä syntisten saarnaajiensa opettamina oikeanlaisella Raamatullisella tiellä. Arvostelun tulee tietenkin pohjautua Jumalan Sanaan. Jos se ei sitä tee, sitä ei tarvitse ottaa samalla tavalla vakavasti. Raamattu opettaa johdonmukaisesti tätä arvostelemisen oikeutta VT:n puolelta UT:iin. Voimme vain kuvitella, millä tavalla historia olisi muuttunut, jos esimerkiksi Naatan ei olisi uskaltanut henkensä uhalla arvostelemaan Kuningastaan huorintekemisestä ja murhasta. Arvostelu on kuin onkin Jumalan tarjoama lahja synniltä turmeltuneelle ihmiselle. Pelkäänpä, että meillä ihmisillä on taipumus myös kristillisyyden sisällä tehdä väärin ja vääryyttä, ellei veljet ja sisaret ole ojentamassa väärintekijää.

Kehotit ihan hyvältä kuulostavasti kiinnittämään lasten luottamusta sananpalvelijoihin ja kristillisyyteemme. Aivan tarkasti ajateltuna, en ole samaa mieltä tästä, sillä Jumala ei tähän kehoti. Jumala tahtoo, että kiinnitämme kaiken luottamuksen ja toivomme vain Häneen ja Hänen Poikaansa, ei synnin turmeleemiin sananpalvelijoihin, eikä edes kristillisyyteen. Tehtävämme on korostaa Jumalan tekoja, ei kristillisyyden tekoja.

Toiseksi: lasten vanhemmat eivät voi mitään sille, että sananpalvelijat itse johtavat kasvattajat nurkkaan, jossa rehellisellä kasvattajalla ei ole mitään mahdollisuutta selvitä lastensa kanssa luottamusta kiinnittäen herätysliikkeeseen. Herätysliikkeemme opetuksen ollessa vastoin Raamatun opetusta, kasvattajien on kerrottava totuus, eikä kaunistella tai muutella tilannetta. Tästä huolissani kirjoitin Suomen sananpalvelijoille marraskuussa 2012 viestin, jonka saat tämän viestin liitteenä. Toivon ja rukoilen, että voisit ajatuksella pohdiskellen paneutua siihen mitä liitteissä on sanottu ja unohtaisit sen, että syntinen mitätön ja joka suunnalta haukuttu lammas on sen kirjoittanut.

Kehotit koteja ja kristillisyyttä yksimielisyyteen. Ihan raamatunmukaista neuvon sanoina. Kun luet liitteen, jonka sananpalvelijat ovat saaneet sähköpostitse, ymmärrät, että kristityn kasvattajan on painotettava Sanaa ja Sanaan luottamista enemmän, kuin väkisin pakottaa kotiaan yksimielisyyteen kristillisyyden kanssa. Perusvirheemme meillä kaikilla on siinä, että tahdomme jostain syystä puolustaa kristillisyyttä. Kristillisuus ei kuitenkaan tarvitse

kenenkään puolustamista, jos se toimii Jumalan sanan pohjalta. Puhdas ja oikea Jumala Sana itsessään luo turvallisuuden ja yksimielisyyden. Tarve kristillisyyden korostamiseen ja puolustamiseen jo sinänsä kertoo paljastaen siitä, että kaikki ei ole kohdallaan. Kristillisyyden korostamisen sijasta meidän tulee korostaa Herraa Jeesusta ainoana mahdollisuutena.

Jäin myös kiinni lauseeseen, jossa kerroit, että kaikki apu ja neuvot löytyvät kristillisyydestä. Olen vuosia, nyt voi sanoa jo, että vuosikymmeniä ollut tekemisissä jatkuvasti tästä kristillisyydestä etäänntyneiden parissa. Kerron nyt yhden vastaesimerkin tälle lauantai-iltasaarnan väitteellesi. 8.12.2012 pieni joukko es.lest herätysliikkeestä etäänntyneitä (n 40hlöä) kokoontui pohtimaan kovia kokoneiden elämää. Jossain vaiheessa siinä tilaisuudessa yksi jo edesmenneen lähetysmiehen poika viestitti samansuuntaisesti, jota sinäkin tällä kertaa saarnassasi teit kertoen kaiken avun löytyvän kristillisyydestä. Eräs keski-ikää lähestyvä naisihminen nousi kiukkuksena ja kertoi kokemukseensa nojaten, että väite on vale. Hän on kokenut perheessään väkivaltaa ja pyytänyt useaan kertaan kristillisyydestä ja sananpalvelijoilta apua. Kukaan ei ottanut vastuuta tilanteesta. Tämä nainen jäi täysin ilman apua. Tämä on yksi esimerkki sadoista ja jopa tuhansista vastaavista. Tämän naisen osalta ratkaisu oli avioero.

Jumala antakoon sinulle voimia olla rehellinen, aidosti asioita eri näkökulmista punnitseva ja siunatkoon työtäsi Sinulle annetun peltopalasen äärellä!

Tapani Ihalainen
Pationpolku 7
15820 Lahti
040 720 1719